Bijlage D 06:
Rapport 10 februari 2023 dr. Grubben: geen maximale termijn besmetting benzeen

Geneeskundig adviseurs schaderegelingen

datum 10 februari 2023
uw kenmerk PX-10/ A/ la/mk
ons kenmerk
betreft

GENAS

ClaimZorg Letselschade
T.a.v. de heer J. de Bruin
Schokkerweg 11
2583 BH DEN HAAG

Genas bv
postbus 4025
6803 EA Arnhem
T +31 (0)85 00 679 00
E info@genas.nl
I www.genas.nl

Geachte heer De Bruin,

In het PX-10-dossier vraagt u mij of het mogelijk is een maximale termijn aan te geven waarbinnen schadelijke effecten van blootstelling aan PX-10 zich zouden moeten manifesteren.
Al in oktober 2015 gaf ik aan dat het medisch gezien onmogelijk is om een maximale termijn te duiden. Hierin word ik nog ondersteund door toxicoloog prof. dr. Tytgat en oncoloog prof. dr. Wildiers, twee internationaal gerenommeerde wetenschappers, tevens verbonden aan de Universiteit van Leuven, Belgie, die hierover in 2012 hun u bekende rapporten hebben uitgebracht.

Prof. dr. Tytgat, diensthoofd van het Laboratorium voor Toxicologie van de universiteit in Leuven, brengt op 23-05-2012 het u wel bekende rapport uit, waarin onder andere ook ingegaan wordt op mijn eerdere rapporten, waarin collega Tytgat bevestigt dat de aromatische koolwaterstofverbindingen in principe kankerverwekkend zijn. Collega Tytgat merkt hierbij op dat er voor gekende carcinogene stoffen geen ondergrens of veiligheidsgrens bestaat, aangezien genetische schade ook bij minimale blootstelling kan ontstaan. Collega Tytgat voegt een artikel uit Critical Reviews in Toxicology, 2010, toe van Galbraith et al, waarin met name naar voren komt dat schade aan het DNA ontstaat, met daarnaast een effect op de in het lichaam geproduceerde enzymen. Binnen de geneeskunde wordt voor deze schadelijke werking geen tijdslimiet aangegeven. Een eenmaal in het DNA ingebouwde afwijking kan vele jaren bestaan en kan pas na vele jaren bemerkt worden in de vorm van het ontstaan van een kwaadaardige afwijking die niet meer door het eigen lichaam te reguleren is.

Ik voeg hier nog een aantal artikelen aan toe in een literatuurlijst van meer recente datum dan het rapport van collega Tytgat, waar ook de schade op lange termijn uit blijkt door het inbouwen in de cellen door aantasting van het DNA. Aangezien er levenslang celdelingen in het menselijk lichaam plaatsvinden, wordt hiermee ook de grond gelegd voor onder andere maag-darmkanker, zoals kanker van de endeldarm of kanker van de slokdarm, zoals uit deze literatuurlijst duidelijk wordt. Gezien het feit dat mRNA en DNA worden aangetast, kan dan ook onmogelijk worden volgehouden dat er een beperkte looptijd is waarin de ziekte zich zou moeten openbaren na blootstelling aan deze aromatische koolwaterstoffen. De genetische afwijking is veroorzaakt, maar kan vaak pas na vele jaren kenbaar worden in de vorm van een maligniteit. Ook het artikel "Influences of polycyclic aromatic hydrocarbon on the epigenome toxicity and its applicability in human health risk assessment" van Das et al in Environmental Resources van 2022 gaat hier uitgebreid op in.
Al met al kunnen we dus in de zeer recente literatuur duidelijk nogmaals de onderbouwing vinden waarom we uit moeten gaan van een langdurig effect, waarbij het effect pas na vele jaren te merken kan zijn. Er is binnen de medisch wetenschappelijke literatuur geen onderbouwing van een begrenzing qua tijd van deze effecten.

Op al onze aanbiedingen en overeenkomsten zijn onze algemene voorwaarden van toepassing.
Deze kunnen worden ingezien op http://www.genas.nl, dan wel op aanvraag kostenloos worden toegezonden.

IBAN NL93RABO0393530000
KvK 32090513

Datum : 10 februari 2023
Ref.nr. : PX-10/ A/la/mk

In 2013 merkte prof. Wildiers op dat er op dat moment nog minder overtuigende studies waren die een verband tussen kanker van de niet-bloedvormende organen aanduidde dan er waren voor een verband tussen kanker van de bloedvormende organen en aromatische koolwaterstofverbindingen. De tijd heeft echter niet stilgestaan.
Uit bijgevoegde literatuurlijst kunt u ook opmaken dat er inmiddels steeds meer bekend wordt van de carcinogeniciteit van deze oncogenen. Met name kan op lange termijn de onderdrukking van de afweer, bijvoorbeeld tegen kwaadaardige cellen, een rol hierin spelen. Aanvankelijk is de afweer nog redelijk en worden kwaadaardige cellen weggefilterd door het eigen afweerapparaat, maar op termijn wordt deze wegfilterwerking steeds minder, waardoor uiteindelijk het kwaadaardige effect duidelijk wordt. Collega Wildiers had hier alleen nog een aanleiding voor in 2013, maar ondertussen weten we uit recentere studies dat bewijs hiervoor steeds krachtiger wordt. Het RIVM is in haar rapport hier nooit op ingegaan. Er is dus geen aanleiding hun standpunt te volgen, daar de moderne medisch wetenschappelijke literatuur dit toch duidelijk anders ziet. Collega Wildiers gaf in zijn rapport van 27-05-2013 al aan dat de relatie tussen niet-hematologische kankers en benzeenexpositie in 2013 weliswaar minder duidelijk was, maar vanuit biologisch standpunt wel aannemelijk. Welnu, de recentere wetenschappelijke studies hebben dit aannemelijk zijn duidelijk doen wijzigen in bewijzend zijn.

Medisch-wetenschappelijk is het dus onmogelijk een maximale termijn te bepalen waarbinnen schadelijke effecten ontstaan door blootstelling aan PX-10 zich manifesteren. Door de wijziging van het celgenoom kan dit pas vele jaren later aan de orde komen, met name ook daar we ondertussen weten dat het afweersysteem van de mens een grote rol speelt in het onderdrukken van kankercellen. Zo is het dus jarenlang mogelijk dat de kwaadaardige cellen door het eigen afweersysteem worden weggevangen, maar op enig moment schiet het afweersysteem tekort en komen de DNA-wijzigingen in het celgenoom tot expressie.
Nogmaals, alle literatuur die ik al eerder aan u bekend heb gemaakt, blijft natuurlijk van toepassing, maar de nieuwe literatuurlijst, waarbij ik een uittreksel heb gemaakt van meer dan 1000 artikelen op dit gebied, maakt duidelijk dat de stellingname van het RIVM niet te handhaven is. Het RIVM kan dit standpunt niet handhaven aan de hand van de huidige medisch-wetenschappelijke literatuur, zodat ook het Ministerie van Defensie hiermee niet langer kan schermen.
Ik verwijs u naar de bijgevoegde literatuurlijst, waaruit het een en ander duidelijk wordt. Het gaat hier om artikelen tot en met 2022, waarbij ik niet de bedoeling heb gehad compleet te zijn, maar wel om u aan de hand van deze medisch-wetenschappelijke literatuur duidelijk te maken dat er geen maximale termijn is waarbinnen deze effecten zich manifesteren. Wetenschappelijke artikelen van niveau die een beperkte tijdsduur ondersteunen zijn niet vindbaar in de medische databases.

Met vriendelijke groet,

GENAS

Dr. A.C.L. Grubben, chirurg, geneeskundig adviseur

Bijlage: literatuurlijst